

Lag

om ändring av lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen

I enlighet med riksdagens beslut
upphävs i lagen om obligatorisk upplagring av importerade bränslen (1070/1994) 12 och 18 §,
ändras 4 §, 5 § 1 mom. samt 10, 11 och 15 §,
av dem 4 och 15 § sådana de lyder i lag 729/1997, samt
fogas till 14 § ett nytt 2 mom., till 19 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 686/2012, ett nytt
2 mom., varvid det nuvarande 2 mom. blir 3 mom., samt till lagen en ny 22 §, i stället för den
22 § som upphävts genom lag 623/1999, som följer:

4 §

Stenkolsverkens obligatoriska upplag ska från och med den 1 juli varje år motsvara den genomsnittliga förbrukningen under tre månader. Den mängd stenkol som använts för industriell produktion dras av från den förbrukade mängden när upplagringskyldigheten fastställs.

5 §

Upplagringskyldigheten för importörer av stenkol fastställs utgående från den faktiska importen. Skyldigheten dimensioneras enligt den genomsnittliga importen per månad, beräknad på basis av importen under det föregående kalenderåret. När skyldigheten fastställs, dras från importmängderna den mängd stenkol av som importören under det föregående kalenderåret har exporterat, levererat till statens säkerhetsupplag eller levererat för att användas vid ett enligt 4 § lagringsskyldigt stenkolsverk eller för att användas för industriell produktion.

10 §

Naturgasverk är skyldiga att upplagra naturgas. Med naturgasverk avses i denna lag en näringsidkare som

- 1) använder naturgas på ett driftställe som är anslutet till ett överföringsnät som avses i 3 § 2 punkten i naturgasmarknadslagen (587/2017),
- 2) via ett distributionsnät som avses i 3 § 3 punkten i naturgasmarknadslagen bedriver detaljförsäljning av naturgas direkt till de slutförbrukare som avses i 3 § 28 punkten i den lagen,
- 3) använder kondenserad naturgas för produktion av värme- eller elenergi,
- 4) återförsäljer naturgas eller kondenserad naturgas för att användas som bränsle i motor-drivna fordon som avses i 2 § 27 punkten i fordonslagen (82/2021) eller i farkoster som avses i 3 § 1 punkten i sjötrafiklagen (782/2019).

11 §

Upplagringskyldigheten för ett naturgasverk är från och med den 1 juli varje år en fjärdedel av mängden energiinnehåll i den naturgas och kondenserade naturgas som under det föregående kalenderåret använts eller sålts genom detaljförsäljning eller återförsäljning. Försörjningsberedskapscentralen fastställer årligen den totala upplagringsmängd som upplagringskyldigheten omfattar.

Innan skyldigheten fastställs, dras från mängden energiinnehåll enligt 1 mom. den mängd energiinnehåll av som motsvarar mängden energiinnehåll i den naturgas eller kondenserade naturgas som har exporterats, levererats till statens säkerhetsupplag, sålts till ett naturgasverk som är lagringsskyldigt enligt denna lag eller använts eller sålts för att användas för industriell produktion eller internationell sjöfart.

Försörjningsberedskapscentralen kan på ansökan av ett naturgasverk fastställa att skyldigheten att upplagra naturgas också kan fullgöras genom upplagring av ett sådant ersättande bränsle som garanterar motsvarande försörjningsberedskap. Närmare bestämmelser om innehållet i ansökan och om ansökningsförfarandet utfärdas genom förordning av statsrådet.

14 §

På den som är anställd vid Försörjningsberedskapscentralen tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när han eller hon utför uppgifter som avses i denna lag. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

15 §

Lagringsskyldiga stenkolsverk, naturgasverk och importörer av stenkol, råolja och oljeprodukter ska årligen inom en tidsfrist som Försörjningsberedskapscentralen bestämmer göra en anmälan till Försörjningsberedskapscentralen om obligatorisk upplagring. Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan om obligatorisk upplagring utfärdas genom förordning av statsrådet.

Dessutom ska de som använder, importerar, tillverkar, återförsäljer och bedriver detaljförsäljning av produkter som omfattas av upplagringsskyldighet, samt de som håller ett obligatoriskt upplag för någon annans räkning, till Försörjningsberedskapscentralen lämna de övriga uppgifter som behövs för tillämpningen av denna lag och för tillsynen över att den följs. Försörjningsberedskapscentralen har trots sekretessbestämmelserna också rätt att från de centraliserade informationsutbytestjänster för naturgashandeln som avses i 32 b § i naturgasmarknadslagen få sådana uppgifter om naturgasdriftställen och mängderna använd naturgas från de olika driftställen under det föregående kalenderåret som behövs för tillsynen över att ett naturgasverk fullgjort sin upplagringsskyldighet.

Försörjningsberedskapscentralen har rätt att få tillträde till de ställen där de obligatoriska upplagen finns, om detta behövs för tillsynen enligt denna lag, och att där utföra inspektioner. Tillsynsätgårderna får dock inte omfatta utrymmen som används för boende av permanent natur. Den lagringsskyldige ska bistå Försörjningsberedskapscentralen vid en inspektion. Vid inspektioner ska 39 § i förvaltningslagen (434/2003) iakttas.

19 §

Försörjningsberedskapscentralen kan på ansökan besluta att ett stenkolsverk eller naturgasverk helt eller delvis kan ersätta sin upplagringsskyldighet genom ett arrangemang som garanterar motsvarande försörjningsberedskap, om

- 1) det ersättande arrangemanget gör att samma mängd energi kan produceras som den mängd som kan fås från ett obligatoriskt upplag,
- 2) det ersättande arrangemanget kan tas i bruk utan dröjsmål,
- 3) energiproduktionskedjan är tryggad i sin helhet,
- 4) arrangemanget grundar sig på en primärenergikälla som finns i Finland eller i ett annat land enligt 9 eller 13 §,
- 5) den lagringsskyldige som ansökt om ersättningstillstånd kan till alla delar bestämma över genomförandet av arrangemanget,
- 6) arrangemanget inte grundar sig på ett obligatoriskt upplag som har ålagts någon annan lagringsskyldig, på ett skyddsupplag som hålls enligt lagen om skyddsupplag (970/1982) eller

på ett sådant upplag i Finland som hålls för en utländsk upplagrares räkning och som har reserverats för att trygga energiförsörjningen i ett annat land än Finland, samt

7) arrangemanget inte grundar sig på upplagringsskyldighet som ålagts den lagringsskyldige i fråga om en annan produkt.

22 §

I fråga om beslut som avses i denna lag får omprövning begäras. Bestämmelser om begäran om omprövning finns i förvaltningslagen.

Bestämmelser om sökande av ändring i förvaltningsdomstol finns i lagen om rättegång i förvaltningsärenden (808/2019).

Ett beslut får dock verkställas trots ändringsökande.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

Helsingfors den 16 december 2021

Republikens President

Sauli Niinistö

Näringsminister Mika Lintilä